

τυχίες, αλλά κάποια τραγούδια ήταν άγνωστα σε μένα. Κάποια από αυτά θα τα συμπεριλάβουμε στην συναυλία της Παρασκευής. Για παράδειγμα, πριν από λίγες μέρες μάθαινα ένα τραγούδι του, το «Οι Θάλασσες». Αν και το έχει πνογραφήσει, δεν έχει γίνει γνωστό από την δική του εκτέλεση, αλλά από εκείνη άλλων. Τι τραγούδι είναι αυτό, θεέ μου! Ο τρόπος που το προσεγγίζει είναι τόσο γεμάτος από ακατέργαστο πάθος.

Τι άλλο σου δίδαξε η έρευνα αυτή;
Εκείνο που είδα είναι ότι όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο καλύτερες ήταν και οι παραγωγές στους δίσκους του. Ο τρόπος πνογράφησης, οι ενορχηστρώσεις, όλα είχαν αλλάξει προς το καλύτερο. Κατά κάποιο τρόπο αυτό είναι αναμενόμενο, αλλά όταν συγκρίνεις τα παλιά του τραγούδια με τα πιο νέα δεν μπορείς παρά να προσέξεις τις αλλαγές στην φωνή του αλλά και στο είδος της μουσικής που πνογράφησε. Δεν είναι «φτηνά» τραγουδάκια, δεν είναι βλακώδες τραγούδια. Αν και άλλοι σύγχρονοι του είχαν πνογραφήσει πολλά τέτοια τραγούδια, ο Μπροπάνος ποτέ δεν είπε φτηνά κομμάτια. Όλα του τα τραγούδια έχουν καλούς στίχους, είναι γεμάτα πάθος... Ξεκίνησε από πιο λαϊκά και πέρασε στο έντεχνο, κάτι το οποίο θεωρώ ως φυσιολογικό. Άλλωστε όσο μεγαλώνουμε, τόσο αλλάζει και το γούστο μας. Το ίδιο έγινε και με μεμένα: ξεκίνησα με λαϊκό αλλά όταν ένοιωσα να ωριμάζω, ξεκίνησα να εκτιμώ διαφορετικά είδη μουσικής.

Τι άλλο να περιμένει το κοινό από την συναυλία; Προσωπικά θα ήθελα να ακούσω τις πιο «ροκ» στιγμές του.
Όντως έχει κάνει συνεργασίες με ανθρώπους όπως τον Νίκο Πορτοκάλογλου. Θα τα παίξουμε και αυτά. Θα παρουσιάσουμε και κάποιες συνεργασίες του με τον Τερζή. Άλλωστε έχουμε δύο τραγουδιστές: πέραν εμένα, μαζί μας στην σκηνή θα είναι και ο Σαράντης (Σάντης) Κωνσταντόπαιος, κάτι που μας δίνει την δυ-

νατότητα να παρουσιάσουμε και αυτά τα κομμάτια. Βέβαια θα πούμε και τα πιο γνωστά του τραγούδια και όλες τις επιτυχίες του. Γενικά θα έλεγα ότι ο κόσμος μπορεί να περιμένει μεγάλη ποικιλία. Δεν θα το ονομάσω «Μουσικό Ταξίδι» ή κάποιο άλλο παρόμοιο κλισέ. Θα υπάρχει βέβαια κάποια χρονολογική σειρά, αλλά δεν θα είναι απόλυτη. Θα ακούσουμε πράγματα που ίσως δεν έχουν ακούσει ποτέ. Παραδείγματος χάρη, ένα από τα πρώτα σουξέ του το «Μνη παραπονιέσαι τώρα» ένα τραγούδι σε ρυθμό 5/8, σχεδόν υποιώτικο.

Πόσο δύσκολο ήταν να επιλέξεις κομμάτια από ένα τόσο μεγάλο ρεπερτόριο;
Πολύ δύσκολο. Άλλα αυτό είναι συνεπακόλουθο ενός κονσέρτου όπως το συγκεκριμένο. Δεν είναι ένας απλός χορός, πρέπει να βρεις κάτι που θα κρατήσει την προσοχή του κόσμου. Δεν μπορείς να γεμίσεις 2 ώρες με ζεϊμπέκικα. Δεν πάει. Θα είναι ένα μείγμα από όλα. Νομίζω όμως πως έχουμε συμπεριλάβει όλα τα «μεγάλα» τραγούδια του Μπροπάνου.

Πως έγινε η επιλογή ποιος από τους δύο σας θα τραγουδήσει ποιο τραγούδι;
Όλα τα δύσκολα τα έδωσα στον Σάντη (γελά). Ο άνθρωπος έχει εκπληκτική φωνή. Υπάρχουν τραγούδια που τραγουδώ για χρόνια, τα ξέρω καλά και νιώθω άνετα όταν τα παρουσιάζω. Αυτά τα κράτησα για μένα. Αυτό είναι το εύκολο κομμάτι. Το δύσκολο είναι να επιλέξεις ποια τραγούδια θα αφαιρέσεις. Ποια θα συμπεριλάβεις και ποια θα αφήσεις έξω; Άλλα και πόσο μέρος του τραγουδιού να παρουσιάσεις. Η «Ρόζα» λόγου χάρη διαρκεί έξι λεπτά. Θα το πούμε ολόκληρο, ή μισό μισό με άλλο; Έχεις το πρόγραμμα τελειωμένο και συνειδητοποιείς πως δεν έχεις αρκετό χρόνο. Άρα πρέπει να αφαιρέσεις κάτι.

Ποιοι άλλοι μουσικοί θα είναι μαζί σας στην σκηνή;
Στο μπουζούκι θα είναι ο Θανάσης Πιδαρινός, μπάσος ο Γιώργος Ξενίκης, στα ντραμς ο Γιώργος Κωνσταντίνου, κάμπορντ ο Γιάννης Λογοθέτης και κιθάρες εγώ.

Βλέπω δεν παίζεις μπουζούκι αυτή την φορά.
Όχι. Άλλωστε υπάρχουν καταπληκτικά μπουζούκια εδώ, πολύ καλύτερα από εμένα.

Έχεις περάσει την μισή ζωή σου παίζοντας μουσική.
Τι έχεις μάθει για την ελληνική παροικία και πιο ειδικά τον τρόπο που προσεγγίζει την μουσική;
Όσα περισσότερα μαθαίνω, τόσο περισσότερα δεν ξέρω! Δεν σταματάς ποτέ να μαθαίνεις. Ένα από τα πράγματα που έχω συνειδητοποιήσει είναι πόσο σημαντικό είναι να μην ξάσουμε τις ρίζες της μουσικής μας. Να μην ξάσουμε τα σμυρναίκα, τα παλιά ρεμπέτικα, τα παραδοσιακά. Άλλα και πόσο διψούμε σε αυτή την χώρα να έχουμε μεγάλους σε πλικία ανθρώπους και μουσικούς, οι οποίοι θα μπορέσουν να μεταδώσουν τις γνώσεις τους στην νέα γενιά. Αυτό είναι κάτι το οποίο με ανησυχεί ιδιαίτερα. Αυτό που θέλω να κάνω στην συνέχεια είναι να αφιερώσω χρόνο προκειμένου να ερευνήσω και να παρουσιάσω ένα σμυρναίκο, παραδοσιακό πρόγραμμα. Έχεις όμως τις δυσκολίες του. Δεν υπάρχει παράδοση εδώ στην Αυστραλία ή κάποιο οργανωμένο σύστημα που θα συνεχίσει την παράδοση. Αν την ξάσουμε και την μουσική μας.